

УРОК № 11

Aquaculture

Aquaculture can be a sustainable option for seafood production.

50 %

Aquaculture accounts for more than 50% of the world's seafood production for human consumption.*

Source: European Commission

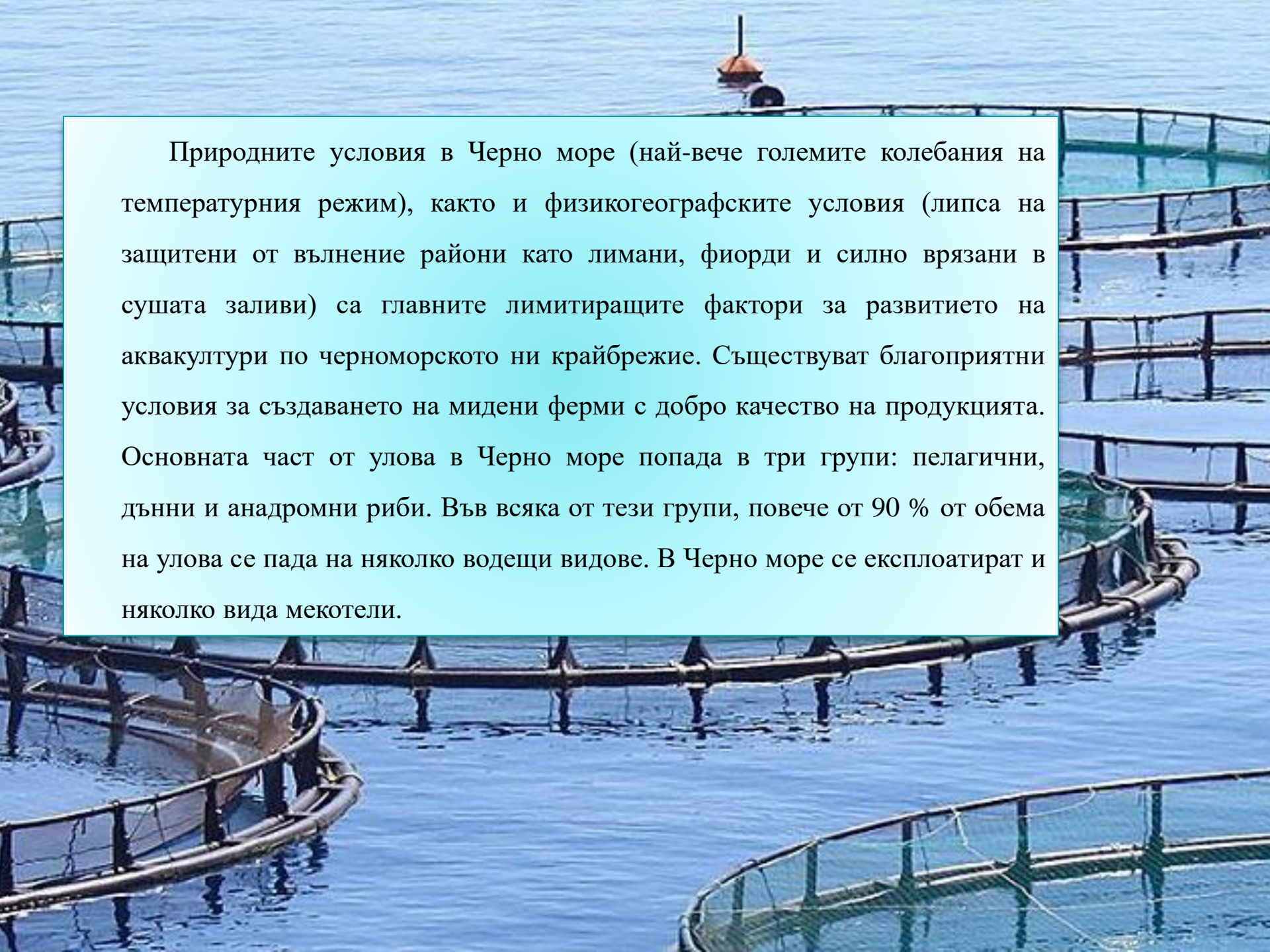
“Аквакултури”

- 1. Същност*
- 2. Видове черноморски аквакултури*

1. СЪЩНОСТ

Аквакултурата представлява дейност, която има за цел размножаването и отглеждането на различни водни организми. Корените на аквакултурата са от древен Китай, където още преди 3000 години са отглеждани аквариумни рибки, но като стопански отрасъл рибовъдството датира приблизително отпреди 2400 години. Счита се че от Китай тази дейност преминава в страните, разположени около Средиземноморието. От Римската империя отглеждането на риба се пренася в Централна и Западна Европа.

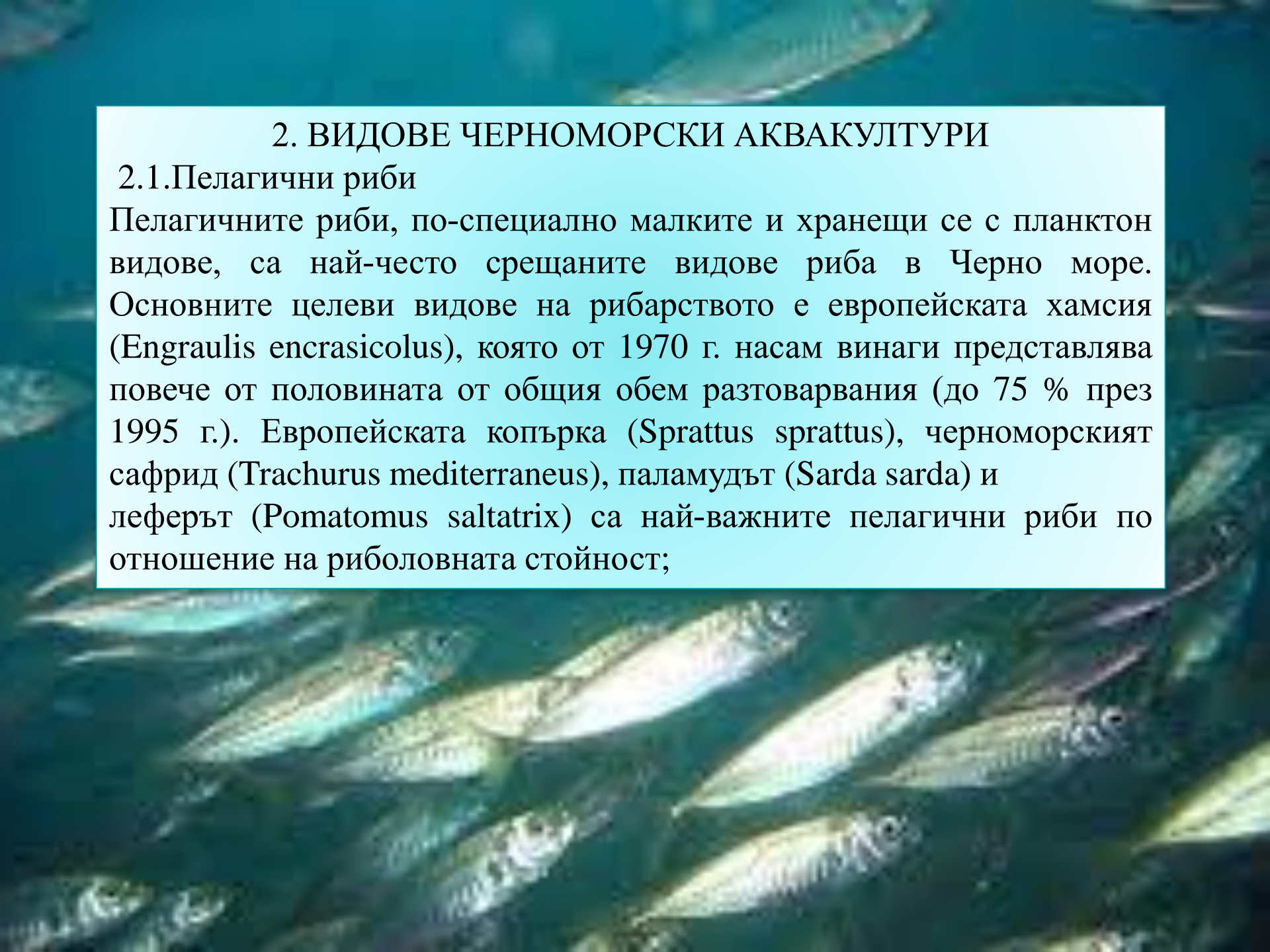

Природните условия в Черно море (най-вече големите колебания на температурния режим), както и физикогеографските условия (липса на защитени от вълнение райони като лимани, фиорди и силно врязани в сушата заливи) са главните лимитиращите фактори за развитието на аквакултури по черноморското ни крайбрежие. Съществуват благоприятни условия за създаването на мидени ферми с добро качество на продукцията. Основната част от улова в Черно море попада в три групи: пелагични, дънни и анадромни риби. Във всяка от тези групи, повече от 90 % от обема на улова се пада на няколко водещи видове. В Черно море се експлоатират и няколко вида мекотели.

2. ВИДОВЕ ЧЕРНОМОРСКИ АКВАКУЛТУРИ

2.1. Пелагични риби

Пелагичните риби, по-специално малките и хранещи се с планктон видове, са най-често срещаните видове риба в Черно море. Основните целеви видове на рибарството е европейската хамсия (*Engraulis encrasicolus*), която от 1970 г. насам винаги представлява повече от половината от общия обем разтоварвания (до 75 % през 1995 г.). Европейската копърка (*Sprattus sprattus*), черноморският сафрид (*Trachurus mediterraneus*), паламудът (*Sarda sarda*) и леферът (*Pomatomus saltatrix*) са най-важните пелагични риби по отношение на риболовната стойност;

2.2. Дънни риби

Най-важните видове дънни риби са калканът (*Psetta maxima*), меджидът (*Merlangius merlangus*), черноморската бодлива акула (*Squalus acanthias*), раираният и червеният барбун (*Mullus barbatus*, *M. surmuletus*) и четири вида от семейство *Mugilidae* (*Mugil cephalus*, *Chelon auratus*, *Chelon salien* и *Liza haematocheilus*). Общият среден улов на тези видове дънни риби ясно намалява след 2000 г.

2.3. Анадромни видове

Сред анадромните видове в Черно море са карагьозът (*Alosa* sp.) и видовете есетрови риби (*Acipenseridae*). Що се отнася до обема на улова, анадромните риби заемат последно място, но тяхната висока потребителска и икономическа стойност определя специалната им роля в структурата на морските ресурси. Запасите от анадромни риби се състоят основно от дунавските популации. През 2016 г. се въвежда пълна забрана за улов на есетрови риби в срок от 5 години считано до 2021 г.;

2.4. Пясъчна мида

Пясъчната мида (*Chamelea gallina*, *Ruditapes* sp.), черната морска мида (*Mytilus galloprovincialis*) и морският охлюв (*Rapana venosa*) са с най-висока търговска стойност сред мекотелите.

